

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

20. Arguta breuitas D. Gregorij Nazianz. in descriptione Pauonis, Cicadæ,
Araneorum: Eodem stylo cum ijs quæ de Pauone, orat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Cogit sub iuga, & dulces imprimit sulcos, totus iam spe delibutus. At Vpithones cum bubulcis concinnant fistulas, & pastorale carmen acci-
nunt, nunc per gramen abiecti, nunc umbrosis rupibus insidentes v&eris suavitate mulcentur.

Ex altera parte olivares plantas excolunt, aucupes calamos instruant, designant ramos ad aucupium, & plumas auium, ad insidias elegantis artificio contextunt. Piscatores profundum scrutantur, purgant retia, petrisque marinis insident.

Interim apes laboriosa explicatis pinnulis discedit ex alucariibus, sapi&entis datura specum&e, & iam prata peruolat, iam flores pabulatur, & castra cerea concinnius elaborat, contextis veluti disparibus ac sexangulis fistulis, rectos quoque vicos, & alteros angiportus mirabiliter implicans, vt operi firmitatem, & elegantiam conciliet. Deinde mel in apothecis recondit; arat quippe, & laborat suo hospiti gratum animalculum, eiq; feriato fructum affert periucundum.

Quis non videt hanc orationem delicatissimis floribus aspersam? nam & omnia ferme v&eris adiuncta accurat&e collegit, egregie miscuit, summa suavitate temperauit.

Imitatus est hanc descriptionem S. Cyillus 9. λόγων ἱερτικῶν p. 95. in fine.

Arguta breuitas D. Greg. Nazianzeni in descriptione Cicadae, Araneorum,

S. BASILIVS IN NATVRA QVOQVE FORMICAE DISQUIRENDA EGREGIE LVSIT.

Necminus, elegans, & subtilis Basilus in descriptione Formicae.

CAPVT XXI.

Οὐκοῦν ὁ περὶ τῶν δέντρων εἰρησὶν καὶ τελεφεύων μεγαλαυχέμενος, τὸ σμικρότατον τῶν προφανομένων ὅπως ἔχει φύσεως ἐπιμύσεισται. καὶ τίς ἢ τὸ μύμηκος φύσις, εἰπάτω. εἰ πνεῦμα καὶ αἷματι συνέχεται αὐτῷ ἢ ζῆν εἰς τοῖς τὸ σῶμα διεκλήθη· εἰ νεύροις συνδέεται τοῖς ἀρμονίαις τετόνωται· εἰ καὶ περιβολὴ καὶ ἀδένων ἢ τῶν νεύρων περικρατεῖται φύσις. εἰ τοῖς νεύροις ἀσπιδόλοις ἐκ τῶν βρέγματων ἐπὶ τὸ οὖρον ὁ μυελὸς συμπαταίνεται, εἰ τῆ περιχῆ ἔντροφός ἐμένει, τίς κινεμένος μέλει τὴν ὀρμητικὴν ἐπέδωσι δύναμιν· εἰ ἐστὶν ἐν αὐτῷ τὸ ἥπαρ, καὶ τὸ χοληδόχον ἀγγεῖον ἐπὶ τῷ ἥπατι;

Eundem quoque sapiunt stylum, quae habet de Pauone oratione 34.

CAPVT XX.

Ποθεν τοῦ αἵματος ἀλαζῶν ὄρνιθες καὶ Μηδικὸς οὐλοφίλοσ καὶ φιλοπυμῶσ, τὰ ἀνηρία ἰάρασ, καὶ τοῖς πύροι κυκλόβηρας περιήσται, τὸ χρυσαυ, ἐσ, καὶ ἰσ, σε, ον, θα, ζῆν, το, κάμω, τοῖς ἐρασταῖς καὶ ἑσ, αν, β, α, δ, ἰ, σ, μα, τ, ὄ;

Qui fit vt arrogas ille, & medicus Pano, elegantia, gloriamq; adeo affectet, elata ceruice, stellaris aureis stellatis, in orbem circumductis, corporis sui pulchritudine amatis, cum superbo quodam incessu, velut in theatro spectandū proponit & de cicada, πῆσ ὁδους ἐπέσ, τιν, ἐπὶ σῆθος μαγάδα, καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ἀδένων ἀρματα τῆσ καὶ περιήσται, ὄραν ἡλῆσ κινεῖνται, τὰ μύμηκος ἑσ, αν, μ, ὀσ, τ, ἑ, τ, ῆ, σ; Quis lyram cicadae in pectore dedit & c&etus illos, atq; garritus quos cum meridiano solis aestu ad musicam excitauit, in arborum ramis fundunt. Sunt plane ista calamistrata, maxime in Graeco, πύρον χρυσαυγῆσ, καὶ καλῶστρον, καὶ θα, ζῆν, το, κάμω.

Item de Araneis in eadem oratione. Αἱ ζῆν ἀσπιδόλοις αὐτῶ καὶ ἀνεῖον σχεῖν τῶν νεύρων, πολυειδοῖς διατεταμένων, πολυπύκνους τοῖς ἰστούς ζευφάνησι, καὶ c&etera.